

Frauen dienen Jesus

¹Und es begab sich danach, dass er durch Städte und Dörfer reiste und predigte und verkündigte das Evangelium vom Reich Gottes; und die zwölf mit ihm,²dazu einige Frauen, die er gesund gemacht hatte von bösen Geistern und Krankheiten, nämlich Maria, die Magdalena genannt wird, von der sieben Dämonen ausgefahren waren,³und Johanna, die Frau Chuzas, des Verwalters des Herodes, und Susanna und viele andere, die ihm dienten von ihrem Vermögen.

Vom Sämann

⁴Als nun eine große Menge beieinander war und sie aus den Städten zu ihm eilten, sprach er durch ein Gleichnis:⁵Es ging ein Säemann aus, zu säen seinen Samen. Und indem er säte, fiel einiges an den Weg und wurde zertreten und die Vögel unter dem Himmel fraßen's auf.⁶Und einiges fiel auf den Fels; und als es aufging, verdorrte es, weil es keine Feuchtigkeit hatte.⁷Und einiges fiel mitten unter die Dornen; und die Dornen gingen mit auf und erstickten's.⁸Und einiges fiel auf das gute Land; und es ging auf und trug hundertfältige Frucht. Als er das sagte, rief er: Wer Ohren hat, zu hören, der höre!⁹Es fragten ihn aber seine Jünger und sprachen, was dies Gleichnis bedeute?¹⁰Er aber sprach: Euch ist es gegeben, zu erkennen die Geheimnisse des Reiches Gottes; den anderen aber in Gleichnissen, dass sie es nicht sehen, wenn sie es auch sehen, und nicht verstehen, wenn sie es auch hören.¹¹Das ist aber das Gleichnis: Der Same ist das Wort Gottes.¹²Die aber an dem Weg sind, das sind, die es hören;

النساء تدعن خدمة يسوع

¹وَعَلَى أَثَرِ ذَلِكَ كَانَ يَسِيرُ فِي مَدِينَةٍ وَقَرْيَةٍ يَكْرُرُ وَيُبَشِّرُ بِمَلَكُوتِ اللَّهِ وَمَعَهُ اثْنَا عَشَرَ²وَبَعْضُ النِّسَاءِ، كُنَّ قَدْ شَفِينَ مِنْ أَرْوَاحٍ شَرِيرَةٍ وَأَمْرَاضٍ، مَرِيَمُ الَّتِي تُدْعَى الْمَجْدَلِيَّةَ الَّتِي حَرَجَ مِنْهَا سَبْعَةُ شَيْطَانِينَ،³وَيُوحَنَّا، امْرَأَةُ حُوزِي، وَكِلِيلُ هِيرُودُسَ، وَسُوسَنَةُ وَأَخَرُ كَثِيرَاتُ كُنَّ يَخْدِمُنَّهُ مِنْ أَمْوَالِهِنَّ.

مثل الزارع

⁴فَلَمَّا اجْتَمَعَ جَمْعٌ كَثِيرٌ أَيْضاً مِنَ الَّذِينَ جَاءُوا إِلَيْهِ مِنْ كُلِّ مَدِينَةٍ قَالَ بِمَثَلٍ:⁵خَرَجَ الزَّارِعُ لِيَزْرَعَ زَرْعَهُ، وَفِيمَا هُوَ يَزْرَعُ سَقَطَ بَعْضُ عَلَى الطَّرِيقِ فَانْدَاسَ وَأَكَلَتْهُ طُيُورُ السَّمَاءِ.⁶وَسَقَطَ آخَرُ عَلَى الصَّخْرِ فَلَمَّا تَبَتَّ جَفَّ لِأَنَّهُ لَمْ تَكُنْ لَهُ رُطُوبَةٌ.⁷وَسَقَطَ آخَرُ فِي وَسْطِ الشُّجُوكِ، فَتَبَتَّ مَعَهُ الشُّوْكُ وَخَنَقَهُ.⁸وَسَقَطَ آخَرُ فِي الْأَرْضِ الصَّالِحَةِ، فَلَمَّا تَبَتَّ صَنَعَ ثَمَراً مِئَةً ضِعْفاً. قَالَ هَذَا وَتَادَى: مَنْ لَهُ أُذُنَانِ لِلسَّمْعِ فَلْيَسْمَعْ.⁹فَسَأَلَهُ تَلَامِيذُهُ قَائِلِينَ: مَا عَسَى أَنْ يَكُونَ هَذَا الْمَثَلُ؟¹⁰فَقَالَ: لَكُمْ قَدْ أُعْطِيَ أَنْ تَعْرِفُوا أَسْرَارَ مَلَكُوتِ اللَّهِ، وَأَمَّا لِلْبَاقِينَ فَبِمَثَالٍ حَتَّى إِنْهُمْ مُبْصِرِينَ لَا يُبْصِرُونَ وَسَامِعِينَ لَا يَفْهَمُونَ.¹¹وَهَذَا هُوَ الْمَثَلُ: الزَّرْعُ هُوَ كَلَامُ اللَّهِ،¹²وَالَّذِينَ عَلَى الطَّرِيقِ هُمُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ ثُمَّ يَأْتِي إِبْلِيسُ وَيَنْزِعُ الْكَلِمَةَ مِنْ قُلُوبِهِمْ لئَلَّا يُؤْمِنُوا فَيَخْلُصُوا.¹³وَالَّذِينَ عَلَى الصَّخْرِ هُمُ الَّذِينَ سَمِعُوا يَقْبَلُونَ الْكَلِمَةَ يَفْرَحُ، وَهَؤُلَاءِ لَيْسَ لَهُمْ أَصْلٌ قَيُومُونَ إِلَى حِينٍ وَفِي وَقْتِ التَّجَرُّبَةِ يَزْتَدُونَ.¹⁴وَالَّذِي سَقَطَ بَيْنَ الشُّجُوكِ هُمُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ ثُمَّ يَدْهَبُونَ فَيُخْبِتُونَ مِنْ هُمُومِ الْحَيَاةِ وَغَنَائِهَا وَلَذَائِهَا وَلَا يُنْصِجُونَ ثَمَراً.¹⁵وَالَّذِي فِي الْأَرْضِ الْجَيِّدَةِ هُوَ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ الْكَلِمَةَ فَيَحْفَظُونَهَا فِي قَلْبٍ جَيِّدٍ صَالِحٍ وَيُثْمِرُونَ بِالصَّبْرِ.

مثل السراج المنير

¹⁶وَلَيْسَ أَحَدٌ يُوقِدُ سِرَاجاً وَيُعْطِيهِ بِإِثَاءٍ أَوْ يَضَعُهُ تَحْتَ سَرِيرٍ بَلْ يَضَعُهُ عَلَى مَنَارَةٍ لِيَنْتَظِرَ الدَّاجِلُونَ النُّورَ.¹⁷لِأَنَّهُ لَيْسَ خَفِيٌّ لَا يُظْهَرُ وَلَا مَكْنُومٌ لَا يُعْلَمُ وَيُعْلَنُ.¹⁸فَانْظُرُوا كَيْفَ تَسْمَعُونَ، لِأَنَّ مَنْ لَهُ سَمِيعٌ، وَمَنْ لَيْسَ لَهُ فَالَّذِي يَطْلُئُهُ لَهُ يُؤْخَذُ مِنْهُ.

أقرباء يسوع

¹⁹وَجَاءَ إِلَيْهِ أُمُّهُ وَإِخْوَتُهُ، وَلَمْ يَقْبِذُوا أَنْ يَصِلُوا إِلَيْهِ لِسَبَبِ الْجَمْعِ.²⁰فَأَخْبَرُوهُ قَائِلِينَ: أُمَّكَ وَإِخْوَتُكَ وَاقِفُونَ

خارجاً يُريدُونَ أَنْ يَرَوْكَ.²¹ فَأَجَابَ وَقَالَ لَهُمْ: أُمِّي
وَإِخْوَتِي هُمُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ كَلِمَةَ اللَّهِ وَيَعْمَلُونَ بِهَا.

يسوع يُسْكِنُ العاصفة

²² وفي أَحَدِ الْأَيَّامِ دَخَلَ سَفِينَةً هُوَ وَتَلَامِيذُهُ، فَقَالَ لَهُمْ:
لِتَعْبُرُوا إِلَيَّ عَبْرَ الْبَحِيرَةِ. فَأَقْبَلُوا.²³ وَفِيمَا هُمْ سَائِرُونَ
تَامَ. فَتَرَلَّ تَوُّهُ رِيحٌ فِي الْبَحِيرَةِ، وَكَانُوا يَمْتَلِئُونَ مَاءً
وَصَارُوا فِي حَظَرٍ.²⁴ فَتَقَدَّمُوا وَأَبْقَطُوهُ قَائِلِينَ: يَا مُعَلِّمُ،
يَا مُعَلِّمُ، إِنَّا نَهْلِكُ. فَقَامَ وَانْتَهَرَ الرِّيحَ وَتَمَوَّجَ الْمَاءِ،
فَانْتَهَبَا وَصَارَ هُدُوءٌ.²⁵ ثُمَّ قَالَ لَهُمْ: أَبِنْ إِيْمَانَكُمْ؟ فَخَافُوا
وَتَعَجَّبُوا قَائِلِينَ فِيمَا بَيْنَهُمْ: مَنْ هُوَ هَذَا؟ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ
الرِّيحَ أَيْضاً وَالْمَاءَ فَتُطِيعُهُ.

يسوع يُشْفِي رَجُلَ فِيهِ شَيَاطِينِ

²⁶ وَسَارُوا إِلَى كُورَةِ الْجَدَرِيِّينَ الَّتِي هِيَ مُقَابِلَ
الْجَلِيلِ.²⁷ وَلَمَّا حَرَجَ إِلَى الْأَرْضِ اسْتَقْبَلَهُ رَجُلٌ مِنَ
الْمَدِينَةِ كَانَ فِيهِ شَيَاطِينُ مُنْذُ رَمَانَ طَوِيلٍ وَكَانَ لَا
يَلْبَسُ ثَوْباً وَلَا يُقِيمُ فِي بَيْتٍ بَلْ فِي الْقُبُورِ.²⁸ فَلَمَّا رَأَى
يَسُوعَ صَرَخَ وَخَرَّ لَهُ وَقَالَ بِصَوْتٍ عَظِيمٍ: مَا لِي وَلَكَ، يَا
يَسُوعُ، ابْنُ اللَّهِ الْعَلِيِّ؟ أَطْلُبُ مِنْكَ أَنْ لَا تُعَذِّبَنِي.²⁹ لَأَنَّهُ
أَمَرَ الرُّوحَ النَّجِسَ أَنْ يَخْرُجَ مِنَ الْإِنْسَانِ، لَأَنَّهُ مُنْذُ رَمَانَ
كَثِيرٍ كَانَ يَخْطُفُهُ، وَقَدْ رُبِمَا بِسِلَاسِلٍ وَقُبُورٍ مَحْرُوساً،
وَكَانَ يَقْطَعُ الرُّبُطَ وَيُسَاقُ مِنَ الشَّيْطَانِ إِلَى
الْبَرَارِي.³⁰ فَسَأَلَهُ يَسُوعُ قَائِلاً: مَا اسْمُكَ؟ فَقَالَ: لَجُنُونُ،
لَأَنَّ شَيَاطِينَ كَثِيرَةً دَخَلَتْ فِيَّ.³¹ وَطَلَبَ إِلَيْهِ أَنْ لَا
يَأْمُرَهُمُ بِالذَّهَابِ إِلَى الْهَوَايَةِ.³² وَكَانَ هُنَاكَ قَطِيعٌ خَتَارِيرَ
كَثِيرَةٍ تَرْعَى فِي الْجَبَلِ. فَطَلَبُوا إِلَيْهِ أَنْ يَأْذُنَ لَهُمْ
بِالدُّخُولِ فِيهَا، فَأَذِنَ لَهُمْ.³³ فَخَرَجَتْ الشَّيَاطِينُ مِنَ
الْإِنْسَانِ وَدَخَلَتْ فِي الْخَتَارِيرِ، فَأَنْدَفَعَ الْقَطِيعُ مِنْ عَلَى
الْخُرْفِ إِلَى الْبَحِيرَةِ وَاخْتَنَقَ.³⁴ فَلَمَّا رَأَى الرُّعَاةُ مَا كَانَ
هَرَبُوا وَذَهَبُوا وَأَخْبَرُوا فِي الْمَدِينَةِ وَفِي
الصَّيَّاعِ.³⁵ فَخَرَجُوا لِيَرَوْا مَا جَرَى. وَجَاءُوا إِلَى يَسُوعَ
فَوَجَدُوا الْإِنْسَانَ الَّذِي كَانَتْ الشَّيَاطِينُ قَدْ خَرَجَتْ مِنْهُ
لَا بَساً وَعَاقِلاً جَالِساً عِنْدَ قَدَمَيْ يَسُوعَ،
فَآخَبَهُمْ أَيْضاً الَّذِينَ رَأَوْا كَيْفَ خَلَصَ
الْمَجْنُونُ.³⁷ فَطَلَبَ إِلَيْهِ كُلُّ جُمُهورِ كُورَةِ الْجَدَرِيِّينَ أَنْ
يَذْهَبَ عَنْهُمْ، لَأَنَّهُ اغْتَرَاهُمْ خَوْفٌ عَظِيمٌ. فَدَخَلَ السَّفِينَةَ
وَرَجَعَ.³⁸ أَمَّا الرَّجُلُ الَّذِي خَرَجَتْ مِنْهُ الشَّيَاطِينُ فَطَلَبَ
إِلَيْهِ أَنْ يَكُونَ مَعَهُ، وَلَكِنَّ يَسُوعَ صَرَفَهُ قَائِلاً:³⁹ ارْجِعْ إِلَى
بَيْتِكَ وَخَدِّثْ بِكُمْ صَنَعَ اللَّهِ بِكَ. قَمَصْهُ وَهُوَ يُتَاذِي فِي

danach kommt der Teufel und nimmt das Wort von ihrem Herzen, damit sie nicht glauben und selig werden.¹³ Die aber auf dem Fels sind die: wenn sie es hören, nehmen sie das Wort mit Freuden an; aber sie haben keine Wurzel; eine Zeitlang glauben sie, und zur Zeit der Anfechtung fallen sie ab.¹⁴ Das aber unter die Dornen fiel, sind die, die es hören und gehen hin und ersticken unter den Sorgen, dem Reichtum und der Wollust dieses Lebens und bringen keine Frucht.¹⁵ Das aber auf dem guten Land sind die, die das Wort hören und behalten in einem feinen, guten Herzen und bringen Frucht in Geduld.

Das Licht auf dem Leuchter

¹⁶ Niemand aber zündet ein Licht an und bedeckt es mit einem Gefäß oder setzt es unter eine Bank; sondern er stellt es auf einen Leuchter, damit, wer hineingeht, das Licht sehe.¹⁷ Denn es ist nichts verborgen, das nicht offenbar werden wird, auch nichts Geheimes, das nicht bekannt werden und an den Tag kommen soll.¹⁸ So achtet nun darauf wie ihr zuhört. Denn wer da hat, dem wird gegeben; wer aber nicht hat, von dem wird auch das genommen, was er meint zu haben.

Die wahren Verwandten Jesu

¹⁹ Es kamen aber zu ihm seine Mutter und seine Brüder und konnten wegen dem Volk nicht zu ihm gelangen.²⁰ Und es wurde ihm gesagt: Deine Mutter und deine Brüder stehen draußen und wollen dich sehen.²¹ Er aber antwortete und sprach zu ihnen: Meine Mutter und meine Brüder sind diese, die Gottes Wort hören und tun.

Jesus stillt den Sturm

²² Und es begab sich an einem der Tage,

الْمَدِينَةِ كُلَّهَا يَكْمُ صَعَّ بِهِ يَسُوعُ.

يسوع يشفي امرأة ويقيم بنت يائرس

⁴⁰ وَلَمَّا رَجَعَ يَسُوعُ قَبْلَهُ الْجَمْعُ لِأَنَّهُمْ كَانُوا جَمِيعُهُمْ يَسْطَرُونَهُ. ⁴¹ وَإِذَا رَجُلٌ اسْمُهُ يَائِرُسُ قَدْ جَاءَ، وَكَانَ رَئِيسَ الْمَجْمَعِ، فَوَقَعَ عِنْدَ قَدَمَيْ يَسُوعَ وَطَلَبَ إِلَيْهِ أَنْ يَدْخُلَ بَيْتَهُ، ⁴² لِأَنَّهُ كَانَ لَهُ بِنْتُ وَجِيدَةٌ لَهَا تَحْوُ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ سَنَةً وَكَانَتْ فِي خَالِ الْمَوْتِ. فَعِيمَا هُوَ مُنْطَلِقٌ رَحْمَتَهُ الْجَمُوعُ.

⁴³ وَأَمْرَأَةٌ يَتَرَفِي دَمٌ مُنْذُ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ سَنَةً، وَقَدْ أَنْفَقَتْ كُلَّ مَعِيشَتِهَا لِلْأَطْبَاءِ وَلَمْ تَقْدِرْ أَنْ تُشْفَى مِنْ أَحَدٍ، ⁴⁴ جَاءَتْ مِنْ وَرَائِهِ وَلَمَسَتْ هُذُنَ ثَوْبِهِ، فَفِي الْحَالِ وَقَفَ تَرَفٌ دَمِهَا. ⁴⁵ فَقَالَ يَسُوعُ: مَنْ الَّذِي لَمَسَنِي؟ وَإِذَا كَانَ الْجَمِيعُ يُنْكِرُونَ قَالَ بَطْرُسُ وَالَّذِينَ مَعَهُ: يَا مُعَلِّمُ، الْجَمُوعُ يُضَيِّقُونَ عَلَيْكَ وَيَرْحَمُونَكَ وَقُولُ: مَنْ الَّذِي لَمَسَنِي؟ ⁴⁶ فَقَالَ يَسُوعُ: قَدْ لَمَسَنِي وَاجِدُ لَأَنِّي عَلِمْتُ أَنَّ قُوَّةً قَدْ خَرَجَتْ مِنِّي. ⁴⁷ فَلَمَّا رَأَتْ الْمَرْأَةُ أَنَّهَا لَمْ تَخَفِ جَاءَتْ مُزْعَدَةً وَخَرَّتْ لَهُ وَأَخْبَرَتْهُ فُذَامَ جَمِيعِ الشَّعْبِ لَأَنِّي سَبَبَ لَمَسْنِهِ وَكَيْفَ بَرَكْتُ فِي الْحَالِ. ⁴⁸ فَقَالَ لَهَا: نَفِي، يَا ابْنَةُ، إِبْرَائِيلُ قَدْ شَفَاكَ، إِذْهَبِي بِسَلَامٍ.

⁴⁹ وَبَيْنَمَا هُوَ يَتَكَلَّمُ جَاءَ وَاحِدٌ مِنْ دَارِ رَئِيسِ الْمَجْمَعِ قَائِلًا لَهُ: قَدْ مَاتَ ابْنُكَ، لَا تُتَعِبِ الْمُعَلِّمَ. ⁵⁰ فَسَمِعَ يَسُوعُ وَأَجَابَهُ قَائِلًا: لَا تَخَفْ، آمِنْ فَقَطْ، فَهِيَ تُشْفَى. ⁵¹ فَلَمَّا جَاءَ إِلَى الْبَيْتِ لَمْ يَدْعُ أَحَدًا يَدْخُلُ إِلَّا بَطْرُسُ وَبَعْقُوبُ وَيُوحَنَّا وَأَبَا الصَّبِيِّ وَأُمُّهَا. ⁵² وَكَانَ الْجَمِيعُ يَبْكُونَ عَلَيْهَا وَيَلْطُمُونَ، فَقَالَ: لَا تَبْكُوا، لَمْ تَمُتْ لَكِنَّهَا نَائِمَةٌ. ⁵³ فَصَحَّكُوا عَلَيْهِ غَارِفِينَ أَنَّهَا مَاتَتْ. ⁵⁴ فَأَخْرَجَ الْجَمِيعَ خَارِجًا وَأَمْسَكَ بِيَدِهَا وَتَادَى قَائِلًا: يَا صَبِيَّةُ، قُومِي. ⁵⁵ فَخَرَجَتْ رُوحُهَا وَقَامَتْ فِي الْحَالِ، فَأَمَرَ أَنْ تُعْطَى لِتَأْكُلَ. ⁵⁶ قُبِهُتْ وَإِلْدَاهَا، فَأَوْصَاهُمَا أَنْ لَا يَقُولَا لِأَحَدٍ عَمَّا كَانَ.

dass er in ein Schiff stieg und seine Jünger mit ihm; und er sprach zu ihnen: Lasst uns über den See fahren. Und sie stießen vom Land ab. ²³ Und als sie fuhren, schlief er ein. Und es kam ein Sturmwind herab auf den See, und die Wellen überfielen sie, und sie standen in großer Gefahr. ²⁴ Da traten sie zu ihm und weckten ihn auf und sprachen: Meister, Meister, wir kommen um! Da stand er auf und bedrohte den Wind und die Wogen des Wassers; und sie ließen nach, und es entstand eine Stille. ²⁵ Er aber sprach zu ihnen: Wo ist euer Glaube? Sie fürchteten sich aber und wunderten sich und sprachen untereinander: Wer ist dieser? Denn er gebietet dem Wind und dem Wasser, und sie gehorchen ihm.

Heilung des besessenen Gadareners

²⁶ Und sie fuhren weiter in die Gegend der Gadarenen, die gegenüber von Galiläa ist. ²⁷ Und als er ausstieg auf das Land, begegnete ihm ein Mann aus der Stadt, der hatte Dämonen seit langer Zeit und zog keine Kleider an und blieb in keinem Haus, sondern bei den Gräbern. ²⁸ Als er aber Jesus sah, begann er zu schreien und fiel vor ihm nieder und sprach mit lauter Stimme: Was habe ich mit dir zu schaffen, Jesus, du Sohn Gottes, des Allerhöchsten? Ich bitte dich, quäle mich nicht! ²⁹ Denn er gebot dem unsauberen Geist, von dem Menschen auszufahren. Denn er hatte ihn lange Zeit geplagt, und er wurde mit Ketten gebunden und mit Fesseln gefangen, und zerriss die Fesseln und wurde von dem Dämon in die Wüste getrieben. ³⁰ Und Jesus fragte ihn und sprach: Wie heißt du? Er sprach: Legion; denn es waren viele Dämonen in ihn

gefahren.³¹ Und sie baten ihn, dass er ihnen nicht gebiete in die Tiefe zu fahren.³² Es war aber dort auf dem Berg eine große Herde Säue, die auf dem Berg weideten. Und sie baten ihn, dass er ihnen erlaube in sie zu fahren. Und er erlaubte es ihnen.³³ Da fuhren die Dämonen aus von dem Menschen und fuhren in die Säue; und die Herde stürzte sich von dem Abhang in den See und ersoff.³⁴ Als aber die Hirten sahen, was da geschah, flohen sie und verkündeten es in der Stadt und in den Dörfern.³⁵ Da gingen sie hinaus, um zu sehen, was geschehen war, und kamen zu Jesus und fanden den Menschen, von dem die Dämonen ausgefahren waren, sitzend zu den Füßen von Jesus, bekleidet und vernünftig, und sie erschranken.³⁶ Und die es gesehen hatten, verkündeten ihnen, wie der Besessene gesund geworden war.³⁷ Und es bat ihn die ganze Menge des umliegenden Landes der Gadarener, von ihnen fortzugehen; denn es hatte sie eine große Furcht überkommen. Und er stieg in das Schiff und kehrte wieder um.³⁸ Es bat ihn aber der Mann, von dem die Dämonen ausgefahren waren, dass er bei ihm bleiben dürfe. Aber Jesus entließ ihn von sich und sprach:³⁹ Geh wieder heim und erzähle, wie große Dinge Gott an dir getan hat. Und er ging hin und verkündigte in der ganzen Stadt, wie große Dinge Jesus an ihm getan hatte.

Heilung der Frau mit der Dauerblutung. Auferweckung eines Mädchens

⁴⁰ Und als Jesus wiederkam, nahm ihn das Volk auf; denn sie warteten alle auf ihn.⁴¹ Und siehe, da kam ein Mann mit

Namen Jairus, der ein Vorsteher der Synagoge war, und fiel Jesus zu Füßen und bat ihn in sein Haus zu kommen;⁴² denn er hatte eine einzige Tochter von etwa zwölf Jahren, die lag im Sterben. Und als er hinging, umdrängte ihn das Volk.

⁴³Und eine Frau hatte den Blutfluss zwölf Jahre gehabt; die hatte alle ihre Nahrung für die Ärzte aufgewandt, und konnte von niemand geheilt werden;⁴⁴ die trat hinzu von hinten und rührte den Saum seines Gewandes an; und sogleich hörte ihr Blutfluss auf.⁴⁵ Und Jesus sprach: Wer hat mich angerührt? Als sie es aber alle leugneten, sprach Petrus und die mit ihm waren: Meister, das Volk umdrängt und drückt dich, und du sprichst: Wer hat mich angerührt?⁴⁶ Jesus aber sprach: Es hat mich jemand angerührt; denn ich fühle, dass eine Kraft von mir ausgegangen ist.⁴⁷ Als aber die Frau sah, dass es nicht verborgen blieb, kam sie mit Zittern und fiel vor ihm nieder und verkündete vor allem Volk, aus welchem Grund sie ihn angerührt hatte und wie sie sogleich gesund geworden war.⁴⁸ Er aber sprach zu ihr: Sei getrost, meine Tochter, dein Glaube hat dir geholfen. Gehe hin mit Frieden!

⁴⁹Als er noch redete, kam einer von den Leuten des Vorstehers der Synagoge und sprach zu ihm: Deine Tochter ist gestorben; bemühe den Meister nicht.⁵⁰ Als aber Jesus das hörte, antwortete er ihm und sprach: Fürchte dich nicht, glaube nur, so wird sie gesund!⁵¹ Als er aber in das Haus kam, ließ er niemand hineingehen außer Petrus und Jakobus und Johannes und den Vater des Kindes und die

Mutter.⁵² Sie weinten aber alle und klagten um sie. Er aber sprach: Weint nicht, sie ist nicht gestorben, sondern sie schläft.⁵³ Und sie lachten ihn aus, denn sie wussten wohl, dass sie gestorben war.⁵⁴ Er aber trieb sie alle hinaus, nahm sie bei der Hand und rief und sprach: Kind, steh auf!⁵⁵ Und ihr Geist kam wieder, und sie stand sogleich auf. Und er befahl, man solle ihr zu essen geben.⁵⁶ Und ihre Eltern entsetzten sich. Er aber befahl ihnen, dass sie niemand sagten, was geschehen war.